

LIEDJES UIT DE OUDE DOOS

Kom mee naar buiten

Kom mee naar buiten allemaal, dan zoeken wij de wielewaal.
En horen wij die muzikant, dan is zomer weer in 't land.
Dudeldjo klinkt zijn lied, dudeldjo klinkt zijn lied
Dudeldjo en anders niet.

Vader Jacob

Vader Jacob, Vader Jacob: slaapt gij nog, slaapt gij nog?
Alle klokken luiden, alle klokken luiden, bim, bam, bom, bim, bam, bom.

De kleine dingen

Dat kleine beetje zon waar je al weken lang op wacht.
Die uitgestoken hand die je van hem niet had verwacht.
Dat kleine bosje bloemen en precies op dat moment.
Die onverwachte brief als je alleen of eenzaam bent.
Refrein: 't zijn de kleine dingen die het doen die het doen 4x.

Die kinderstem die kleur geeft aan een saaie, grijze dag,
Dat onverwacht gesprek toen je het allemaal niet meer zag.
't Was even net als vroeger, en je kreeg weer een ballon.
Het geeft je leven kleur, er is ineens een beetje zon!
Refrein: 't zijn de kleine dingen die het doen die het doen 4x.

We leven in het groot, we maken veel te veel misbaar.
We praten wel, maar luisteren te zelden naar elkaar.
We kijken naar één punt, en veel te weinig om ons heen.
We zien geen kleine dingen en dus blijven we alleen.
Refrein: 't zijn de kleine dingen die het doen die het doen 4x.

Daar was laatst een meisje loos

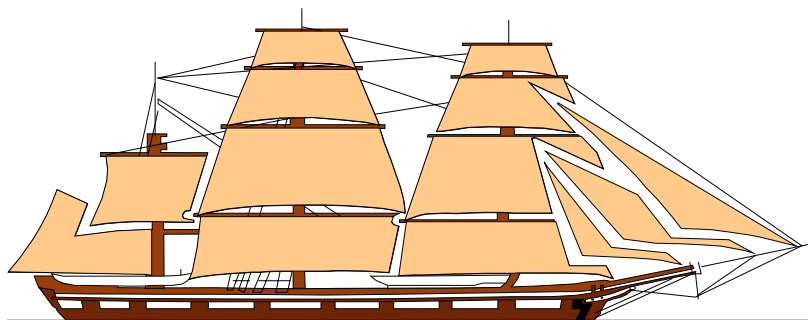
Daar was laatst een meisje loos
Die wou gaan varen
Die wou gaan varen
Daar was laatst een meisje loos
Die wou gaan varen als lichtmatroos

Zij moest klimmen in de mast
Maken de zeilen
Maken de zeilen
Zij moest klimmen in de mast
Maken de zeilen met touwtjes vast

Maar door storm en tegenweer
Sloegen de zeilen
Sloegen de zeilen
Maar door storm en tegenweer
Sloegen de zeilen van bovenaf neer

Zij moest komen in de kajuit
Kreeg een pak ransel
Kreeg een pak ransel
Zij moest komen in de kajuit
Kreeg en pak ransel en toen kwam het uit

Ach kapteintje sla mij niet
Ik ben uw liefste
Ik ben uw liefste
Ach kapteintje sla mij niet
Ik ben uw liefste zoals u ziet

In 't groene dal, in 't stille dal

In 't groene dal, in 't stille dal, waar kleine bloempjes bloeien
Dan ruist een blanke waterval, en druppels spatten overal
Om ieder bloempje te besproeien, ook 't kleinste,
Om ieder bloempje te besproeien, ook 't kleinste.

En boven op der heuv'len spits, waar forse bomen groeien.
Daar zweept de stormvlaag fel en bits, daar treft de rosse bliksemflits.
En splijt, bij 't dav'rend onweer loeien, de grootste!
En splijt, bij 't dav'rend onweer loeien, de grootste!

Omhoog, omlaag, op berg en dal, ben 'k in de hand des Heren.
Toch kies ik, als ik kiezen zal, mijn stille plek, mijn waterval.
Toch blijf ik steeds, naar mijn begeren, de kleinste!
Toch blijf ik steeds, naar mijn begeren, de kleinste!

Langs berg en dal, klinkt hoorngeschal

Langs berg en dal, klinkt hoorngeschal,
Met volle zuivere toon, met volle zuivere toon.
En fors en stout weerklinkt door 't woud
Die galm zo schoon zo schoon, die galm zo schoon, zo schoon.

't Geeft schoner kleur en frisser geur,
Aan alles wat me omringt, aan alles wat me omringt.
Een beekje spat zijn paarlend nat
Alsof 't een liedje zingt, alsof 't een liedje zingt.

Genot en rust en levenslust
Daalt bij die melodij, daalt bij die melodij.
Verdriet en smart wijkt uit het hart,
En vlucht en vlucht van mij, en vlucht en vlucht van mij.

Aan de oever van de Rotte

Aan de oever van de Rotte
Tussen Delft en Overschie
Zat een kikvors luid te wenen, met een zuigling op haar knie
(2x)

Lieve kleine, sprak de oude
Zie daar ginds die ooievaar
't Is de moord'naar van je vader, hij vrat hem op met huid en
haar (2x)

Potverdikkie, sprak de kleine
Heb die grote da' gedaan
Als ik later groot en sterk ben, zal 'k 'em op zijn donder slaan
(2x)

Zie, de kleine groot geworden
Zag daar weer die ooievaar
En je zult het niet geloven, hij vrat hem op met huid en haar
(2x)

Zoek de zon op

Zoek de zon op dat is zo fijn
Want een beetje zonneschijn dat moet er zijn
't Staat wel aardig zo'n mahoniehouten huid
Maar als je boter op je hoofd hebt
Blijf er dan maar liever uit
Wil je niet opstaan, blijf dan maar liggen
Moet je maar weten wat er van komt. Ja, ja, ja

Zoek de zon op dat is zo fijn
Want een beetje zonneschijn dat moet er zijn
't Staat wel aardig zo'n mahoniehouten huid
Maar als je boter op je hoofd hebt
Blijf er dan maar liever uit
Wil je niet opstaan, blijf dan maar liggen
Moet je maar weten wat er van komt. Ja, ja, ja

Ik heb een tante in Marokko

Ik Heb een tante in Marokko en die komt, hiep, hoi (2x)

Ik Heb een tante in Marokko,

Een tante in Marokko (2x)

En die komt, hiep, hoi.

Zing ik a-ja, jippie, jippie, jee. Hiep, hoi

Zing ik a-ja, jippie, jippie, jee. Hiep, hoi

Zing ik a-ja, jippie, a-ja jippie,

A-ja, jippie, jippie, jee. Hiep, hoi

En ze komt op twee kamelen, als ze komt, hobbelt de bobbel (2x)

En ze komt op twee kamelen,

Ze komt op twee kamelen,

Ze komt op twee kamelen,

Als ze komt, hobbelt de bobbel.

Zing ik a-ja, jippie, jippie, jee. Hiep, hoi

Zing ik a-ja, jippie, jippie, jee. Hiep, hoi

Zing ik a-ja, jippie, a-ja jippie,

A-ja, jippie, jippie, jee. Hiep, hoi

In een rijtuigie, in een rijtuigie

*In een rijtuigie, in een rijtuigie, in een rijtuigie reden we naar Vinkeveen
Op een dag in maart, zo kalm en bedaard
En maar schommelen en maar kijken naar de kont van het paard
In een rijtuigie, in een rijtuigie
In een rijtuigie helemaal naar Vinkeveen*

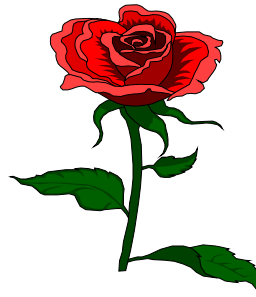
En geen wolkie in de lucht
En een bootje in 't riet
En geen auto op de weg
Want die had je toen nog niet
Je ging scheef bij elk bochie
Oh, wat een lekker tochie

*In een rijtuigie, in een rijtuigie, in een rijtuigie reden we naar Vinkeveen
Op een dag in maart, zo kalm en bedaard
En maar schommelen en maar kijken naar de kont van het paard
In een rijtuigie, in een rijtuigie
In een rijtuigie helemaal naar Vinkeveen*

We gaan naar Zandvoort

We gaan naar Zandvoort, al aan de zee
We nemen broodjes en koffie mee
O, het is zo'n heerlijkheid.
Als je van de duinen glijdt
We gaan naar Zandvoort, aan de zee

Knaapje zag een roosje staan

Knaapje zag een roosje staan, 't roosje op de heide,
't Had zo'n keurig kleedje aan, snel is hij er heen gegaan,
't Was of het hem beidde
Roosje, roosje, roosje rood, roosje op de heide

't Knaapje zei: 'ik pluk u af, roosje op de heide'
't Roosje zei: 'Ik weer u af en ik prik u voor uw straf
Wilt gij dat ik lijde'
Roosje, roosje, roosje rood, roosje op de heide

En het wilde knaapje brak 't roosje op de heide
't Roosje weerde zich en stak, maar de knaap rukt van de tak
't Roosje op de heide.
Roosje, roosje, roosje rood, roosje op de heide

Vogeltje, wat zingt gij vroeg

Vogeltje, wat zingt gij vroeg, wat zingt gij vroeg, wat zingt gij vroeg!
Pas ontwaak ik uit mijn dromen, of ik hoor u in de bomen.
Is de dag niet lang genoeg, is de dag niet lang genoeg?

Knaap, als ik mijn morgenzang, mijn morgenzang, mijn morgenzang,
Reeds een tijd lang heb gezongen, komt gij uit uw bed gesprongen.
Schijnt de dag u dan te lang, schijnt de dag u dan te lang?

Een karretje op de zandweg reed

Een karretje op de zandweg reed,
De maan scheen helder, de weg was breed
Het paardje liep met lusten,
'k Wed dat het zelf zijn weg wel vindt: de voerman lei te rusten.
Ik wens je wel thuis mijn vrind, mijn vrind,
Ik wens je wel thuis mijn vrind!

Een karretje reed langs berg en dal
De nacht was donker, de weg was smal
Het paardje liep met vleugels.
De sneeuwjacht zwiept zijn ogen blind, de voerman houdt de teugels.
Ik wens je wel thuis mijn vrind, mijn vrind,
Ik wens je wel thuis mijn vrind!

Een karretje keert behouden weer,
Het ander heeft er geen voerman meer,
Waar mag hij zijn gebleven?
'k Wed dat j'em op de zandweg vindt, of moog'lijk wel daarneven.
Hij komt niet meer thuis, die vrind, die vrind,
Hij komt niet meer thuis die vrind!

Een scheepje dat in de haven landt

Een scheepje dat in de haven landt, hojo, hojo, hojo
Gevuld met specerijen, hojo, hojo, hojo, hojo, hojo, hojo, hojo.
En menig flinke jonge kwant, met buidel vol tot aan de rand
En harten vol verblijen, hojo, hojo, hojo, hojo, hojo, hojo.

Een beetje pret na leed en last, hojo, hojo, hojo
Wie zou het u misgunnen, hojo, hojo, hojo, hojo, hojo, hojo, hojo.
Maar niet de zeilen volgebrast, toe leg een reefje waar het past
Het zou eens stormen kunnen, hojo, hojo, hojo, hojo, hojo, hojo.

Wie gaat mee over zee?

Wie-gaat-mee, gaat mee, over zee, houd het roer recht!
Fris blaast de wind langs de ree!
Blijft ge in 't nest, in 't nest, met de rest, houd het roer recht!
Ons lijkt de zee 't allerbest!
Wie wat worden wil, wel die zit niet stil.
Neen, hij trekke 't zeegat uit, zie hem wacht rijke buit.

Bij de hand, bij de hand, voor het land, houd het roer recht!
Zo klinkt het luid van alle kant!
Voor u: úit hét oog en omhoog, houd het roer recht!
Dat u geen storm verrassen moog!
Met het oog in 't zeil, en voor niemand veil,
Stuurt de zeeman 't zwemmend paard, nooit voor iemand vervaard.

Eén hoezee, hoezee, voor de zee, houd het roer recht!
Jongens van Holland, roept het mee!
Hier is 't veld, is 't veld, voor de held, houd het roer recht!
Hier toont de man wat hij geldt!
Onder 't zeemansbuis, daar is moed nog thuis
In zijn vuist ligt heel zijn lot, niemand vreest hij dan God!

Hela gij bloempje

Hela gij bloempje, slaapt gij nu nog,
Springt uit uw knoppen, haast u dan toch!
't Zonnetje kijkt u al vlak in 't gezicht,
Bloempjes ontwaak toch het is al zo licht 2x

Hela gij vogels, droomt niet te lang,
Hoog van de takken klinkt uw gezang.
Mei is gekomen en heeft op het veld,
Duizenden bloemen tentoongesteld 2x

Hela gij kindje, vlug op de been,
't Zonnetje schijnt al door 't vensterke heen.
Vogels en bloemen het wachten haast moe,
Roepen het vrolijk goemorgen u toe 2x

Klein vogelij

Klein vogelij op groene tak, wat zingt ge een lustig lied.

Wij hebben in ons hele boek, zo'n vrolijk wijsje niet.

O zeg ons, zeg ons aardig beest, wie toch uw meester is geweest,

O zeg ons, zeg ons aardig beest, wie toch uw meester is geweest!

Zo zuiver zingt gij en zo hoog, zo keurig in de maat.

En 't hart dat popelt ons van vreugd, wanneer uw keeltje gaat!

O zeg ons, zeg ons aardig beest, wie toch uw meester is geweest,

O zeg ons, zeg ons aardig beest, wie toch uw meester is geweest!

Voor zeker 't is de goede God, die 't u heeft toevertrouwd.

Op dat gij aan der blinden oor, zijn goedheid melden zoudt.

O ja, wij weten 't aardig beest, dat God uw meester is geweest,

O ja, wij weten 't aardig beest, dat God uw meester is geweest!

Faria

Heerlijk is het trekkersleven, faria

Waar wij lopen is ons om 't even, faria

Als de dageraad nauwelijks gloort

Staan we op en de reis gaat voort

Faria, faria, faria, faria, faria

Nimmer worden we moe te dwalen, faria

Over bergen en door de dalen, faria

Langs de velden en door de wei

Door de bossen en op de hei

Faria, faria, faria, faria, faria

Na het eten wat musiceren, faria

En we zingen dan heel wat keren, faria

Samen een vrolijk trekkerslied

Boze mensen die zingen niet

Faria, faria, faria, faria, faria

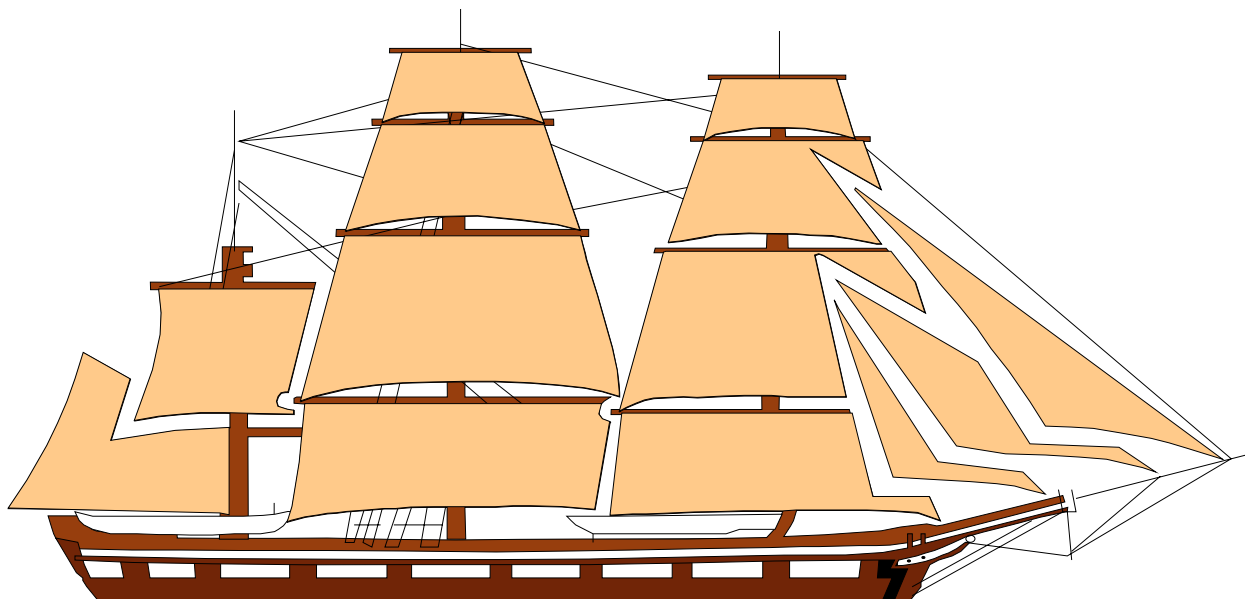

In een blauwgeruite kiel

In een blauw geruite kiel,
Draaide hij aan 't grote wiel, de ganse dag.
Maar Michieltjes jongenshart, leed ondragelijke smart.
A-ach, a-ach, a-ach, a-ach.

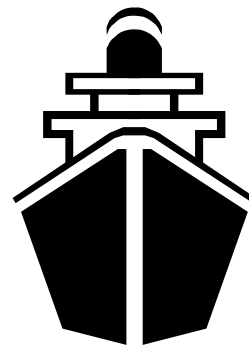
Als matroosje vlug en net,
Heeft hij voet aan boord gezet, dat hoorde zo.
Naar Oost-Indië, naar de West, jongens dat gaat opperbest!
Hojo, hojo, hojo, hojo.

Daar staat Hollands admiraal,
Nu een man van vuur en staal, de schrik der zee.
't Is een Ruiters naar den aard, glorieus zit hij te paard!
, hoezee, hoezee, hoezee!

De Zilvervloot

Heb je wel gehoord van de Zilveren vloot
De Zilveren vloot van Spanje?
Die had er veel Spaanse matten aan boord
En appeltjes van Oranje!
Piet Hein, Piet Hein, Piet Hein zijn naam is klein:
Zijn daden bennen groot, zijn daden bennen groot
Hij heeft gewonnen de Zilvervloot,
hij heeft gewonnen, gewonnen de Zilvervloot!

Klommen niet de jongens als katten in 't want
En vochten ze niet als leeuwen?
Ze maakten de Spanjers duchtig te schand,
Tot in Spanje klonk hun schreeuwen:
Piet Hein, Piet Hein, Piet Hein zijn naam is klein:
Zijn daden bennen groot, zijn daden bennen groot
Hij heeft gewonnen de Zilvervloot,
hij heeft gewonnen, gewonnen de Zilvervloot!

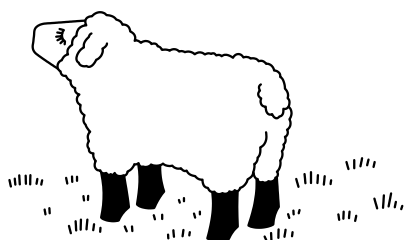

Ik heb mijn wagen volgeladen

Ik heb mijn wagen volgeladen, vol met oude wijven,
Toen ze op de markt kwamen, begonnen zij te kijven.
Nu neem ik van mijn levensdagen,
Geen oude wijven op mijn wagen.
Hop, paardje hop!

Ik heb mijn wagen volgeladen, vol met oude mannen,
Toen ze op de markt kwamen, ze gingen samenspannen
Nu neem ik van mijn levensdagen,
Geen oude mannen op mijn wagen.
Hop, paardje hop!

Ik heb mijn wagen volgeladen, vol met jonge meisjes,
Toen ze op de markt kwamen, zongen zij als sijsjes!
Nu neem ik van mijn levensdagen,
Steeds jonge meisjes op mijn wagen.
Hop, paardje hop!

Op de grote stille heide

Op de grote stille heide dwaalt de herder eenzaam rond.
Wijl de wit gewolde kudde trouw bewaakt wordt door den hond.
En al dwalend ginds en her, denkt de herder 'Och hoe ver,
Hoe ver is mijn heide, hoe ver is mijn heide, mijn heide'

Op de grote stille heide bloeien bloempjes lief en teer.
Pralend in de zonnestrallen, als een bloemhof heide en veer.
En tevrede met karig loon, roept de herder 'Och hoe schoon,
Hoe schoon is mijn heide, hoe schoon is mijn heide, mijn heide'

Op de grote stille heide rust het al bij maneschijn.
Als de schaapjes en de bloemen vredig ingeslapen zijn.
En terugziend op zijn pad, juicht de herder 'Welk een schat,
Hoe rijk is mijn heide, hoe rijk is mijn heide, mijn heide'

Hoe zachtjes glijdt ons bootje

Hoe zachtjes glijdt ons bootje, daar op het spiegelen meer
De riempjes net en proper gaan lustig op en neer.
De golfjes kabbelen spelend, al tegen 't bootje aan.
En ginds zien wij de toren in groenen bosjes staan.

Maar wie wil spelevaren, zij wijs en wel bedacht!
Want menig voer in 't bootje, die dood werd thuisgebracht.
Het bootje is zo wankel, het is zo rank en smal,
Wie met gevaren spotten, zijn beter aan de wal

't Zonnetje gaat van ons scheiden

't Zonnetje gaat van ons scheiden, 't avondrood kleurt weer het veld.
Zoete rust mogen wij beiden, nog door geen zorgen gekweld.
Hooft hoe gij hoe 't klokje, met lieflijken klank
Ons weer naar huis roept, tot bede en dank,
Lui nu ook klokje lui voort, slapen wij straks ongestoord.

Schemering daalt op de dreven, d'avondster glanst weer van ver.
Straks staat Gods naam weer geschreven, schitt'rend in sterre bij ster.
Hooft hoe gij hoe 't klokje, met lieflijken klank
Ons weer naar huis roept, tot bede en dank,
Lui nu ook klokje lui voort, slapen wij straks ongestoord.

Welkom verkwik'lijken avond, dank die uw zoet heeft bereid.
Rust na den arbeid, hoe lavend, God heeft ons 't leger gespreid.
Hooft hoe gij hoe 't klokje, met lieflijken klank
Ons weer naar huis roept, tot bede en dank,
Lui nu ook klokje lui voort, slapen wij straks ongestoord.

Waar in 't bronsgroen eikenhout

Waar in 't bronsgroen eikenhout, 't nachtegaaltje zingt.
Over 't malse korenveld 't lied des leeuwriks klinkt.
Waar de hoorn des herders schalt langs der beekjes boord.
Daar is mijn vaderland, Limburgs dierbaar oord!
Daar is mijn vaderland, Limburgs dierbaar oord!

Waar de brede stroom der Maas statig zeewaarts vloeit,
Weeld'rig sappig veldgewas kost'lijk groeit en bloeit.
Bloemengaard en beemd en bos overheerlijk gloort.
Daar is mijn vaderland, Limburgs dierbaar oord!
Daar is mijn vaderland, Limburgs dierbaar oord!

Waar aan 't oud oranjehuis 't volk blijft hou en trouw,
Met ons roemrijk Nederland één in vreugd en rouw.
Trouw aan plicht en trouw aan God heerst van zuid tot noord!
Daar is mijn vaderland, Limburgs dierbaar oord!
Daar is mijn vaderland, Limburgs dierbaar oord!

Waar de blanke top der duinen

Waar de blanke top der duinen schittert in de zonnegloed
En de Noordzee vriendelijk bruisend, Neerlands smalle kust begroet
Juich ik aan het vlakke strand, juich ik aan het vlakke strand:
Ik heb u lief, mijn Nederland, ik heb u lief mijn Nederland.

Waar het lachend groen der heuvels 't kleed der stille heide omzoomt
Waar langs rijk beladen velden Rijn of Maas of Schelde stroomt.
Klinkt mijn lied op oude trant, klinkt mijn lied op oude trant:
Ik heb u lief, mijn Nederland, ik heb u lief mijn Nederland.

Blijf gezegend land der vaderen, maak uw eendracht sterk en groot
Blijve 't volk der koninginne, houw en trouw in nood en dood!
Doe zo ieder 't woord gestand, doe zo ieder 't woord gestand:
Ik heb u lief, mijn Nederland, ik heb u lief mijn Nederland.

Och was ik maar

Refrein

*Och was ik maar, bij Moeder thuis gebleven,
Och was ik maar, met jou niet meegegaan,
Och had ik naar jouw ogen niet gekeken
Dan had mijn hart nu niet zo'n pijn gedaan!
Ik kan niet slapen en niet eten, want ik kan je niet vergeten
Met je rode mond, je blauwe ogen, je haar zo blond!
Och was ik maar, bij Moeder thuis gebleven,
Och was ik maar, met jou niet meegegaan,*

Toen ik van verlof kwam, trof ik in de trein,
't allerliefste meisje, die mooie Madelein,
'k Heb m'n hart verloren, zij gaf mij haar woord,
Ze heeft me trouw gezworen bij 't afscheid aan de poort.

Refrein

't Was toch afgesproken, morgenavond weer,
Ze heeft mijn hart gebroken, beminde mij niet meer
In 't maneschijntje, zat daar hand en hand
M'n mooie Madeleintje, met m'n sectie-commandant.

Refrein

Falderie, faldera

Een frisse ochtendwandeling, dat is mijn liefste wens,
En als ik dan m'n liedje zing, ben ik de rijkste mens.
Falderie, faldera, falderie, faldera, ben ik de rijkste mens.

Ik trek mijn wandelschoenen aan, lach opgewekt en blij,
Ik weet niet waar ik heen zal gaan, de wereld is van mij.
Falderie, faldera, falderie, faldera, de wereld is van mij.

Trek er op uit voor dag en dauw, de vrijheid tegemoet,
Niets, wat ik hier voor ruilen zou, het geeft me levensmoed.
Falderie, faldera, falderie, faldera, het geeft me levensmoed.

Zit je ooit in de narigheid, neem dan een kloek besluit
En trek er eens van tijd tot tijd al zingend er op uit.
Falderie, faldera, falderie, faldera, al zingend er op uit.

Droomland

Heerlijk land van mijn dromen, ergens hier ver vandaan.
Waar elk zo graag wil komen, daar waar geen leed kan bestaan.
Droomland, droomland, o, ik verlang zo naar droomland;
Daar heerst steeds vree, dus ga met me mee,
Samen naar 't heerlijke droomland.

'k Ben daar zo vaak aan 't dwalen, 'k hoor daar der vog'len lied,
't Is of ze mij verhalen, van al dat schoons dat men ziet.
Droomland, droomland, o, ik verlang zo naar droomland;
Daar heerst steeds vree, dus ga met me mee,
Samen naar 't heerlijke droomland.

Zwerver, gij vindt daar vrede, zieke, gij kent geen pijn.
Daar wordt geen strijd gestreden, daar allen broeders toch zijn.
Droomland, droomland, o, ik verlang zo naar droomland;
Daar heerst steeds vree, dus ga met me mee,
Samen naar 't heerlijke droomland.

Twee reebruine ogen

*Twee reebruine ogen, die keken de jager aan.
Twee reebruine ogen, die hij niet vergeten kan.
Twee reebruine ogen, die keken de jager aan,
Twee reebruine ogen, die hij niet vergeten kan.*

Een blond gelokte jonge jager kwam 's morgens van de jacht terug
Een lieve meid, naar schatting achttien lentes
Ontmoette hij daar bij de brug.

*Twee reebruine ogen, die keken de jager aan.
Twee reebruine ogen, die hij niet vergeten kan.
Twee reebruine ogen, die keken de jager aan,
Twee reebruine ogen, die hij niet vergeten kan.*

Ze zouden over twee jaar trouwen doch nauw'lijks waren zij vereend,
Toen moest hij weg naar een andere betrekking.
Ver weg en zij heeft zo geweend.

*Twee reebruine ogen, die keken de jager aan.
Twee reebruine ogen, die hij niet vergeten kan.
Twee reebruine ogen, die keken de jager aan,
Twee reebruine ogen, die hij niet vergeten kan.*

En weder ging ter jacht de jager, ontmoette toen een schuwe ree
Hij wilde op dat edele dier gaan schieten,
Legde an, maar schudde toen van nee.

*Twee reebruine ogen, die keken de jager aan.
Twee reebruine ogen, die hij niet vergeten kan.
Twee reebruine ogen, die keken de jager aan,
Twee reebruine ogen, die hij niet vergeten kan.*

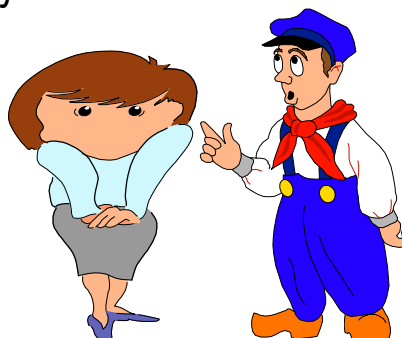
Daar bij die molen

*Daar bij die molen, die mooie molen,
Daar woont een meisje, waar ik zo veel van hou
Daar bij die molen, die mooie molen
Daar wil ik wonen, als zij eens wordt mijn vrouw.*

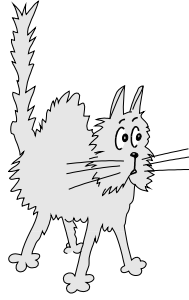
Ik weet een heerlijk plekje grond, daar waar die molen staat
Waar ik mijn allerliefste vond, waarvoor mijn harte slaat
Ik sprak haar voor de eerste keer, aan de oever van de vliet
En sinds die tijd kom ik niet meer, die plek vergeet ik niet:
*Daar bij die molen, die mooie molen
Daar woont een meisje, waar ik zo veel van hou
Daar bij die molen, die mooie molen
Daar wil ik wonen, als zij eens wordt mijn vrouw.*

Als in de stille avondstond de zon ten onder ging
En ik haar bij de molen vond, in zoete mijmering
Fluisterde zij mij in het oor: o heerlijk saam te zijn!
De molen draaide lustig door, en ik zei: liefst mijn!
*Daar bij die molen, die mooie molen
Daar woont een meisje, waar ik zo veel van hou
Daar bij die molen, die mooie molen
Daar wil ik wonen, als zij eens wordt mijn vrouw.*

Ik zie de molen al versierd, ter eer van't jonge paar.
Het hele dorp dat juicht en tiert, "Zij leven menig jaar!"
En zie ik trots de molen staan, dan zweer ik in die stond:
Nooit ga ik van die plek vandaan, waar ik mijn vrouwtje vond:
*Daar bij die molen, die mooie molen
Daar woont een meisje, waar ik zo veel van hou
Daar bij die molen, die mooie molen
Daar wil ik wonen, als zij eens wordt mijn vrouw.*

Poes

Moeder de Poes heeft jongen gekregen, holadiee, holadio
Drie witte, drie zwarte, drie grijze da's negen holadiee, holadio.
Poes, Poes, lelijke Poes, wist je dan niet dat je jongen moest?
Poes, Poes, lelijke Poes, wist je dan niet dat je jongen moest?

Moeder de Poes heeft jongen gekregen, holadiee, holadio
Drie witte, drie zwarte, drie grijze da's negen holadiee, holadio.
Poes, Poes, lelijke Poes, wist je dan niet dat je jongen moest?
Poes, Poes, lelijke Poes, wist je dan niet dat je jongen moest?

Onder moeders paraplu

Onder moeders paraplu liepen eens twee kindjes.
Hanneke en Janneke, dat waren dikke vriendjes.
*En de klompjes gingen van klik, klak, klik en de regen deed van tik, tak,
tik*
Op moeders paraplu, op moeder paraplu 2x

Toen kwam Jan de Wind erbij, die joeg eerst heel zoetjes,
Toen al hard en harder maar de regen in hun snoetje.
*En Jan de Wind, die rukte en trok en op en neder ging die stok
Van moeders paraplu, van moeders paraplu 2x*

Maar Hanneke en Janneke, dat waren flinke klantjes!
Die hielden stijf de paraplu in allebei de handjes.
*En ze lachten blij van hi, ha, hi en ze riepen: Jan, jij krijg hem nie
't Is moeders paraplu, 't is moeder paraplu 2x*

Jarig Jetje

Jarig Jetje zou trakteren, alle meisjes van de klas
Jetje had wat uitgekozen, waar ze zelf zo dol op was.
Ulevellen bracht ze mee, ieder kreeg er minstens twee.

Maar jawel, een stroom vriendinnen kwam ons Jetje tegemoet.
Met de allerbeste wensen werd de jarige begroet.
En ze vroegen nogal glad, wat of Jet in 't zakje had.

Ulevellen? Even proeven, eentje kwam er niet op aan.
N'geentje: Jetjes ulevellen gingen zoetjes naar de maan.
En de klas, een gek geval, kreeg warempel niemendal.

Hop Marjanneke

Hop Marjanneke, stroop in 't kanneke,
Laat de poppetjes dansen.
Eertijds was er een Prins in 'land
En nu die kale fransen.

Hop Marjanneke, stroop in 't kanneke
Laat de poppetjes dansen;
Hij wiegt het kind en hij roert de pap
En laat het hondje dansen.

Kortjakje

Altijd is Kortjakje ziek, midden in de week maar zondags niet.
Zondags gaat zij naar de kerk.
Met een boek vol zilverwerk
Altijd is Kortjakje ziek, midden in de week maar zondags niet.

In een groen Knolleland

Al in een groen, groen, groen, groen knolle knolleland
Daar zaten twee haasjes heel parmant
En de één die blies de fluite fluitefluit en de ander sloeg de trommel
Toen kwam opeens de jager jagerman, en die heeft er een geschoten.
En dat heeft al naar men denken denken kan, de ander zeer verdrotten.

Berend Botje

Berend Botje ging uit varen, met zijn scheepje naar Zuidlaren
De weg was recht, de weg was krom,
nooit kwam Berend Botje weerom.
Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, waar is Berend Botje gebleven,
Hij is niet hier, hij is niet daar, hij is naar Amerika.

Sarie Marais

My Sarie marais is so ver van mijn hart
Maar 'k hoop om haar weer te sien
Sy het in die wyk van die Mooi rivier gewoon
Nog voor die oorlog het begin

*O bring my trug na die ou Transvaal, daar waar my Sarie woon
Daar onder in die mielies by die groen doringboom
Daar woon my Sarie Marais
Daar onder in die milies by die groen doringboom
Daar woon my Sarie Marais*

Ek was so bang dat die Kakies my sou vang
En ver oor die see wegstuur
Toe vlug ek na die kant van die Uppington se sand
Daar onderlangs die Grootrivier

*O bring my trug na die ou Transvaal, daar waar my Sarie woon
Daar onder in die mielies by die groen doringboom
Daar woon my Sarie Marais
Daar onder in die milies by die groen doringboom
Daar woon my Sarie Marais*

Verlossing het gekom en die huistoe gaan was daar
Trug naar die ou Transvaal
My lievelingspersoon sal seker ook daar wees
Om my met 'n kus te beloon

*O bring my trug na die ou Transvaal, daar waar my Sarie woon
Daar onder in die mielies by die groen doringboom
Daar woon my Sarie Marais
Daar onder in die milies by die groen doringboom
Daar woon my Sarie Marais*

Wij groeten u, o Koningin

Wij groeten u, o Koningin, o Maria,
U Moeder vol van teed're min, o Maria

Refrein:

Groet haar o Cherubijn; prijs haar o Serafijn,

Prijst met ons uw Koningin:

Salve, salve, salve Regina

O Moeder van barmhartigheid, o Maria
O troost in alle bitterheid, o Maria,

Refrein:

Ons leven, zoetheid, hoop en vreugd, o Maria
Leid Gij ons op de weg der deugd, o Maria

Refrein:

Toon ons in 't uur van onze dood, o Maria
De zoete vrucht van Uwe schoot, o Maria

Refrein:

Wees gegroet, o sterre

Wees gegroet, o sterre, wees gegroet van verre
Aan de hemel blinkt uw licht, in het bange vergezicht
Wees gegroet, wees gegroet Maria

Als de golven stijgen, hoger, hoger dreigen
Schijn dan veilig voor ons uit, gun de zee geen droeve buit.
Wees gegroet, wees gegroet Maria.

Wees gegroet, o sterre, wees gegroet van verre
Op uw zacht en zalig licht, houden wij het oog gericht
Wees gegroet, wees gegroet Maria.

HUP HOLLAND HUP

Hup Holland hup
Laat de leeuw niet in zijn hempie staan
Hup Holland hup
Trek het beestje geen pantoffels aan
Hup Holland hup
Laat je uit het veld niet slaan
Want de leeuw op voetbalschoenen
Durft de hele wereld aan
Want de leeuw op voetbalschoenen
Durft de hele wereld aan

Hup Holland hup
Laat de leeuw niet in zijn hempie staan
Hup Holland hup
Trek het beestje geen pantoffels aan
Hup Holland hup
Laat je uit het veld niet slaan
Want de leeuw op voetbalschoenen
Durft de hele wereld aan
Want de leeuw op voetbalschoenen
Durft de hele wereld aan

ME WIEGIE WAS EEN STIJFSELKISSIE

*Me wiegie was een stijfselkissie, me deken was een baaienrok
Me wiegie was versierd met strikkies, de warme kruik zat in een ouwe
sok*

De ooievaar kwam aan gevlogen, me moeder keek angstig omhoog
Ze was bezig koppies te drogen, toen hij bij ons binnenvloog
*Me wiegie was een stijfselkissie, me deken was een baaienrok
Me wiegie was versierd met strikkies, de warme kruik zat in een ouwe
sok*

Me moeder, ze leefde heel sober, ik kwam in een moeilijke tijd
't Was op de achtste oktober, de ooievaar, die moest me kwijt
*Me wiegie was een stijfselkissie, me deken was een baaienrok
Me wiegie was versierd met strikkies, de warme kruik zat in een ouwe
sok*

Veel mensen die willen niet weten, waar of hun wieg heeft gestaan
Maar ik ben 't echt niet vergeten, de mijne stond in de Jordaan
*Me wiegie was een stijfselkissie, me deken was een baaienrok
Me wiegie was versierd met strikkies, de warme kruik zat in een ouwe
sok*

MIDDELLANDSE ZEE

Middellandse zee, souvenir van een zomer
Enkel al het woord ligt als wijn op de tong!
Middellandse zee, wie haar kent wordt een dromer,
Die nog nooit voldoende haar charme bezong!

Duizend keer,
Kan dit lied al gezongen zijn,
Maar ik leer,
Van de wind soms een nieuw refrein
En steeds weer,
Geeft de zee mij het tempo aan
In een ritme dat blijft bekoren
zolang er licht is van zon en maan!

TWEE MOTTE

Er wonen twee motte
In me ouwe jas
En die twee motte
Die wonen er pas
Je raakt gewoonweg van je stuk
Als je het ziet, dat pril geluk
Hij vreet me hele jas kapot
Alleen voor haar, die dot van 'n mot
Ik noem haar Charlotte
En hem noem ik Bas
Die dotte van motte - in m'n ouwe jas

BRANDEND ZAND

Brandend zand en 'n verloren land
En 'n leven vol gevaar
Brandend zand berooft je bijna van 't verstand
En dat alles komt door haar!

Zwarte Dino, jij wou Nina
Die met Rocco was verloofd
En toen Rocco werd gevonden
Werd jouw onschuld niet geloofd!

Brandend zand en 'n verloren land
En 'n leven vol gevaar
Brandend zand berooft je bijna van 't verstand
En dat alles komt door haar!

SOPHIETJE

Zij dronk ranja met een rietje
Mijn Sophietje
Op een Amsterdams terras
Zij was Hollands als 't gras
Als een molen aan een plas
Ik wist niet wat ik moest zeggen
Uit moest leggen
iets wat Cupido wel weet
Dat ze mij meteen iets deed
Meteen iets deed

Ik zag meisjes in Parijs en in Turijn
In Helsinki, in Londen en Berlijn
Waar ik op de wijde wereld was
Zij mochten er wel zijn
Maar de mooiste van de mooisten is Sophie
In de liefde is ze zeker een genie
Want een meisje als Sophietje is een lentesymfonie

Zij dronk ranja met een rietje
Mijn Sophietje
Op een Amsterdams terras
Zij was Hollands als 't gras
Als een molen aan een plas
Ik wist niet wat ik moest zeggen
Uit moest leggen
iets wat Cupido wel weet
Dat ze mij meteen iets deed, meteen iets deed

WIJ ZIJN TWEE EENZAME COWBOYS

Wij zijn twee eenzame cowboys
Wij zwerven langs bos en langs hei
De Veluwe is onze prairie
Daar voelen wij ons vrij en blij

Wij zoeken naar koel, helder water
Wij barsten allang van de dorst
Ons paard is van droogte bezweken
Het rust in de buurt van Staphorst

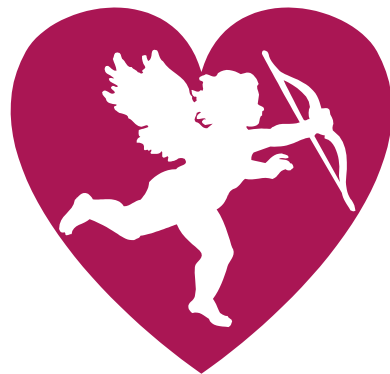
DE POSTKOETS

Heel veel jaren geleden op de diligence
Reed trots en fier een knappe postiljon
Amor lachte tevreden om zo'n keur van kansen
En menig hartje dat hij overwon
Ver over berg en dal klonk er het hoorngeschal
Steeds als een blij signaal voor allemaal.....

Meisjes richtten hun blikken naar de diligence
Wie van hen won die knappe postiljon?

'n Lief blozend blondje, dat trok hem aan
Hij dorst het wagen haar tot z'n vrouw te vragen
Dra gaf haar mondje toen te verstaan
Dat zij met hem door 't leven wilde gaan
Ver over berg en dal klonk er het hoorngeschal
Steeds als een blij signaal voor allemaal.....

En zo vonden zij beiden 'n schat van rode rozen
't Dorp had het bruidspaar daarmee blij begroet
Met de vrouw aan zijn zijde die hij had gekozen
Reed hij 'n blijde toekomst tegemoet.

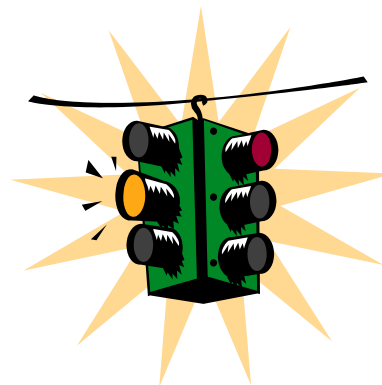

AAN DE AMSTERDAMSE GRACHTEN

Aan de Amsterdamse grachten
Heb ik heel m'n hart voor altijd verpand
Amsterdam vult mijn gedachten
Als de mooiste stad in ons land
Al die Amsterdamse mensen
Al die lichtjes 's avonds laat op het Plein
Niemand kan zich beter wensen
Dan een Amsterdammer te zijn

Er staat een huis aan een gracht in oud Amsterdam
Waar ik als jochie van acht bij grootmoeder kwam
Nu zit een vreemde meneer in 't kamertje vóór
En ook die heerlijke zolder werd tot kantoor
Alleen de bomen dromen
Hoog boven 't verkeer
En over 't water gaat er
Een bootje, net als weleer

Aan de Amsterdamse grachten
Heb ik heel m'n hart voor altijd verpand
Amsterdam vult mijn gedachten
Als de mooiste stad in ons land
Al die Amsterdamse mensen
Al die lichtjes 's avonds laat op het Plein
Niemand kan zich beter wensen
Dan een Amsterdammer te zijn

IK BEN ZO BLIJ

*Ik ben zo blij, zo blij
Dat mijn neus van voren zit en niet opzij
Ik ben zo blij, zo blij
Dat mijn neus van voren zit en niet opzij*

Een zanger van de opera
Die zong een mooie aria
Tralalalalala tralalalalala
Maar aan het einde van 't lied
Wist hij helaas de woorden niet
Tralalalalala tralalalalala
Toen fluisterde men hem iets in z'n oor
En hij zong rustig door

*Ik ben zo blij, zo blij
Dat mijn neus van voren zit en niet opzij
Ik ben zo blij, zo blij
Dat mijn neus van voren zit en niet opzij*

Men wachtte op de ooievaar
De wieg stond al een poosje klaar
Tralalalalala tralalalalala
Het was een schatje van een kind
En werd door iedereen bemind
Tralalalalala tralalalalala
En toen het in het badje werd gezet
Toen kraaide het van pret

*Ik ben zo blij, zo blij
Dat mijn neus van voren zit en niet opzij
Ik ben zo blij, zo blij
Dat mijn neus van voren zit en niet opzij*

IN DE BUS VAN BUSSUM NAAR NAARDEN

In de bus van Bussum naar Naarden
Voordat ik het wist
Nooit zal ik die rit vergeten
Dat ik naast jou heb gezeten
Jij keek mij aan
Ik keek jou aan
't Was stil en toen
In de bus van Bussum naar Naarden
Gaf jij mij een zoen

In de bus van Bussum naar Naarden
Voordat ik het wist
Nooit zal ik die rit vergeten
Dat ik naast jou heb gezeten
Jij keek mij aan
Ik keek jou aan
't Was stil en toen
In de bus van Bussum naar Naarden
Gaf jij mij een zoen

TULPEN UIT AMSTERDAM

Als de lente komt dan stuur ik jou
Tulpen uit Amsterdam
Als de lente komt, pluk ik voor jou
Tulpen uit Amsterdam
Als ik wederkom, dan breng ik jou
Tulpen uit Amsterdam
Duizend gele, duizend rooie
Wensen jou het allermooiste!
Wat mijn mond niet zeggen kan
Zeggen tulpen uit Amsterdam!

GEEF MIJ MAAR AMSTERDAM

Geef mij maar Amsterdam
Dat is mooier dan Parijs
Geef mij maar Amsterdam
Mijn Mokums paradijs
Geef mij maar Amsterdam
Met zijn Amstel en het IJ
Want in Mokum ben ik rijk
En gelukkig tegelijk:
Geef mij maar Amsterdam

BIJ ONS IN DE JORDAAN

Bij ons in de Jordaan
Zingje van héla hola hoeladieje
Bij ons in de Jordaan
Zie je de jongens en de meiden dansend gaan
(Hatsjé)
Bij ons in de Jordaan
Waar de bloemen voor de ramen staan
En de Amsterdamse humor nooit verloren gaat
Zolang de lepel in de brijpot staat!

Bij ons in de Jordaan
Zingje van héla hola hoeladieje
Bij ons in de Jordaan
Zie je de jongens en de meiden dansend gaan
(Hatsjé)
Bij ons in de Jordaan
Waar de bloemen voor de ramen staan
En de Amsterdamse humor nooit verloren gaat
Zolang de lepel in de brijpot staat!

IK HEB EERBIED VOOR JOUW GRIJZE HAREN

Refrein

*Ik heb eerbied voor jouw grijze haren
Zij bekronen je lieve gezicht
Zij verzachten de sporen der jaren
Na een leven van werken en plicht
Ik heb eerbied voor jouw grijze haren
Voor je rimpels van zorgen en pijn
Ik wil trachten voor hen die ze dragen
Altijd een bron van vreugde te zijn*

Voor die lieve, oude mensen
Met hun diep doorgroefd gelaat
Heeft mijn hart een gastvrij deurtje
Dat altijd wijd open staat
Omdat hen het harde leven
Zowel leed als vreugde bracht
Hebben zij nu grijze haren
En een blik zo wijs en zacht

Refrein

*Ik heb eerbied voor jouw grijze haren
Zij bekronen je lieve gezicht
Zij verzachten de sporen der jaren
Na een leven van werken en plicht
Ik heb eerbied voor jouw grijze haren
Voor je rimpels van zorgen en pijn
Ik wil trachten voor hen die ze dragen
Altijd een bron van vreugde te zijn*

